

Sygn. akt II KK 189/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2021r.

sprawy **J. J.**

skazanego za czyn z art. 171§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 16 października 2020r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 9 czerwca 2020r., sygn. akt II K (...)

### **p o s t a n o w i ł:**

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. P. – Kancelaria Adwokacka w Ł.– kwotę 442,80zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy wyznaczonego z urzędu, za sporządzenie i wniesienie kasacji,
3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.

### **UZASADNIENIE**

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Na wstępie należy podnieść, że konstrukcja wywiedzonego zarzutu sprawia, że w istocie skierowany jest on przeciwko orzeczeniu Sądu I instancji, nie zaś Sądu Odwoławczego. Sąd

Okręgowy nie czynił żadnych zmian w orzeczeniu Sądu Rejonowego, w związku z czym nie mógł naruszyć przepisu prawa materialnego.

Zarzut o tożsamej treści został postawiony w apelacji obrońcy. W związku z powyższym autor kasacji mógł w tym zakresie sformułować w kasacji jedynie zarzut nienależytego rozpoznania apelacji - art. 433 k.p.k., bądź też naruszenie art. 440 k.p.k.

Lektura uzasadnienia Sądu II instancji nie wskazuje jednak na takie uchybienia ze strony Sądu Odwoławczego.

Sąd Okręgowy odniósł się do wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji obrony i należyście oraz w sposób wyczerpujący umotywował, dlaczego nie podziela poglądów prezentowanych przez obrońcę skazanego w zakresie wykładni art. 171§1 k.k.

Niewątpliwie, wśród wymienionych w tym przepisie przedmiotów czynności wykonawczej brak jest „materiałów wybuchowych”, którym to terminem posłużył się biegły T. M. w sporządzonej na potrzeby sprawy opinii z dnia 30 września 2019r. oraz w opiniach uzupełniających. Niemniej jednak, określenie, czy dany przedmiot spełnia cechy wymienionych w art. 171§1 k.k. przedmiotów czynności wykonawczej wymaga wiedzy specjalnej. W sporządzonej opinii biegły wskazał, że posiadane przez skazanego pociski były pociskami artyleryjskimi, wypełnionymi materiałem wybuchowym o wzmocnionej sile działania, tj. heksogenem (a zatem substancją wybuchową). Jak słusznie wskazał autor odpowiedzi na kasację, wyposażenie pocisków, poza materiałem wybuchowym, w takie elementy, jak iglica, spłonka, zapalnik i ładunek inicjujący, nakazuje także uznanie ich za przyrządy wybuchowe.

Argumentację Sądu Odwoławczego należy uznać za zgodną z zasadami prawidłowego rozumowania. Ponadto znajduje ona oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym przede wszystkim w treści opinii biegłego.

W związku z powyższym należy uznać, że autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia, tym bardziej zaś rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał zarzut skarżącego za bezzasadny w stopniu oczywistym i w konsekwencji orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, a obrońcy wyznaczonemu z urzędu przyznano wynagrodzenie według norm przypisanych.